

Čistotná dívka

Poutníci

1. Když jsem jel včera večer kolem oken jejích,
viděl jsem tam pestrej šátek vlát,
řek' jsem: dává mi znamení, jakýpak čekání,
bude moje, kdybych se měl s ďáblem prát.
2. Pak zas ženu stáda přes brod mlhou ranní,
vidím ji na břehu klečet a prát,
myslím si: ta to jistě ví, že tu ženu stádo svý,
čeká na mne, bych jí moh' "dobrej den" dát.
3. Když ale přišla vypůjčit si šňůry na ranč,
aby mohla nechat prádlo schnout,
jenom na mě se dívá, hlavou lehounce kývá,
nemoh' jsem se bez myšlenky na ni hnout.
4. Kvečeru drhla schody, zrovna když jsem seděl
na verandě v saloonu a pil,
kdo by se toho nadál, šatů lem větřík odvál,
byla krásná, že jsem málem jak pes vyl.
5. Když ale přišla, abych jí řek', jak čistit kůže,
každej musel velkou radost mít,
na očích vám to vidím, říci se to nestydím,
je mi jasný, že chcete mou ženou být.
6. Měl jsem sto chutí jen pro sebe tu dívku mít,
jistě mi svou duši, tělo dá,
na kolenou bych ji prosil, do postele jídlo nosil,
jen kdyby nebyla tak strašně čistotná.